

అలక్షణ శ్లోకము

Sino 561

శ్రీ రస్తు.

సులక్షణసారము

తాత్పర్యోదాహరణసహితము.

రచయిత :

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే.

ప్రకటితము.

1917.

All Rights Reserved.

PRINTED BY
V RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE ADI SARASWATI NILAYA PRESS.
69, Malayaperumal Street, Madras—1917.

శ్రీరస్తు.

సులక్షణసారము

తాత్పర్యోదాహరణసహితము.

—= ఉపోద్ఘాతము. =—

రామాస్తనమంజలీమిళితకా

శ్రీరాష్ట్రపత్రంబుతో,

బారావారతరింగిసంగతలన

శ్చర్యంకనాగంబువైఁ

గానుజ్యామృతపూరపూరితకటా

క్షుశ్రీలఁ బెంపొందుగం

భీరినావృంతంఁ డనంశుఁ డాశ్రితజనా

భీష్టప్రదుం డయ్యెడున్.

1

అనంతరము. — కవిరొవణి యగుతాతించిట్టు సులక్షణసార
మహాభందోగ్రంథమును రచియింపఁ బూని, తొరచింప నెంచిన
గ్రంథము నిర్విఘ్నముగ నెఱవేఱుటకై, తొల్లింటికివుల యా
చారము ననుసరించి, గ్రంథాదియం దావ్యవహారమును మంగ
ళమును జేయుచున్నాఁడు. —

తా. శ్రీలక్ష్మీదేవిని గట్టిగాఁ గొంగిలించి, పొల్కడలియం దాదిశేషుఁ డెనుపొన్నప్పైఁ బరుండి, భిక్షులను గరుణతోఁ జూచుచు వారికోర్కు లీడేయ్యనట్టి యప్పుహాదాతయగునాద్యంతి రహితుఁ డైన శ్రీనివాసాయామాత్రి జనలకోరికిల నిల్ల నొసంగుఁగాలి.

— ఛందోనుహిను. —

అవతాడికి. — గ్రంథకర్త ఛందోనుహినునా దెప్పుచున్నాఁడు. —

క. విద్యలలోపల నుత్తమ

విద్య గవిత్వంబు మఱి కవిత్వము ఛందో

వేద్యము గావునఁ జెప్పెద

హృదయంబుగాఁ గవితచంద • మేర్పడఁ గృష్ణా. 2

తా. ఓ శ్రీకృష్ణా! విద్య లన్నింటిలో శ్రేష్ఠమగువిద్య కవిత్వము. అట్టికవిత్వము ఛందశ్శాస్త్రమువలననే తెలియునగును. గావున మిక్కిలి సులభముగాఁ గవిత్వముచేయుకత్తి గలుగునట్లు ఛందోగ్రంథమునా జెప్పెదను.

అవ. — గ్రంథకర్త కవిత్వనుహినునా, ఛందశ్శాస్త్రప్రభావమున దెల్పితాను రచింపఁబోవు గ్రంథనామమునా, తింకాగ్రంథఃశ్రేయఃటకుఁ గలనేర్పు గల్గినవిధంబును దెల్పుచున్నాఁడు —

క. లక్షణశాస్త్రము లెల్లఁ బ

రీక్షించుటఁ గొంతకొంత యెఱిఁగినవాడ౯

లక్షణికానుగ్రహిత సు

లక్షణసారము రచింతు • లక్ష్యము లమరక౯. 3

తా నేను ఛంఃశ్చాస్త్రమెల్లఁ జదివి, లక్షణ గ్రంథముల
కెల్లఁ బఠింపి, కొంచెముకొంచె మెఱిగి యున్నాను. అపరి
చయమువలనను, ఛంఃశ్చాస్త్రగ్రంథములను రచించిన వారిదయ
నలనను నేనిండు సులక్షణసార మనుషేయ గలలక్షణ గ్రంథమును
జేయఁబూనితిని.

అవతారిక -- ఇతిరలక్షణ గ్రంథములకంఠే దనగ్రంథమునకుఁ
గలప్రాశస్త్యము నీ క్రిందిపద్యముచేఁ దెల్పుచున్నాఁడు.

తే. కొందఁడెఱచెదూరీతులఁ ♦ గొందఁడెఱచె

రంజనును జెప్పినవి గొన్ని యవియు నవియు
దొరయఁగాఁ గూర్చి కవినన్తుతులును వ్రాయ
నుక్తలక్ష్యోస్పదంబు లాంధ్రోక్తు లెనయ. 4

తా. ఇంతకు మున్ను లక్షణ గ్రంథము రచించిన వారలోఁ
గొందఁడు చెప్పినవి నాటికొందఁడొప్పకొనలేదు. కావున నేను
వారిలక్షణగ్రంథంబులను గొన్నింటిని నిరికి ననేక గ్రంథంబు
లను బఠింపించి, తెలుఁగుభాషలోని లక్ష్యలక్షణములకుఁ బొందిక
యగుఁజ్ఞు, సులలాక్షణికసమస్తంబుగా నీసులక్షణసారంబు
రచియింపఁబోవుచున్నాఁడను.

సంజాప్తకరణము.

మాత్రాలక్షణము.

క. మాత్ర యన నొక్కలఘు వగు

మాత్ర లురెండైన గురుపుమఱి యెన్నఁబడున్

ధాత్రినినఱువదినాలుగు

మాత్రలుగాఁ గందమునకుఁ మాత్రలు వెలసెన్.

తా. మాత్ర యనగాఁ జిహ్వికేయవంతకాలము. ఆ-ఇది ఒకమాత్రలోనుచ్చరింపఁదగును గాన యేఘవు అనఁబడును. రెండుమాత్రలకాలములో నుచ్చరింపఁబడు స్థిము గురు వనఁ బడును. ఆ. కిందిపద్యమున కఱువదినాలుగు మాత్రలు గలవు.

== గురులఘువులస్వరూపము. ==

క. వివిధముగఁ జూపి పలికెడు [పుల్

నవియును మఱి యూఁదిపలుకుఁనవియును గురు

భువి నిలిపి పలుకువర్ణము

లవియెల్లను లఘువులయ్యె* [నంబుధిశయానా.]

తా దీర్ఘాద్భుజమ, దీర్ఘాద్భుజ్యోః గూడినహల్లుజమ గురువు అనఁబడు. ఉదా. — అ, ఈ, ఊ, కా, కీ, కూ మొదలైనవి. విలిపి పలుకఁబడు వర్ణంబులు లఘువు అనఁబడు. ఉదా. — ఇ, ఇ, ఉ, క, కి, మ, క్య, మొదలైనవి. ఒకమాత్రకాలములో నుచ్చరింపఁబడునది లఘువు. రెండుమాత్రలకాలములో నుచ్చరింపఁబడునది గురువు.

మఱియు: —

క. గురువులు:—నిడుదలు, జడ్డ

క్కరములు, బొట్టులు, పిఱుంగకడ నూఁదినయ

*“అంబుధిశయానా” అనుపదము కవికృతేష్టదేవతాసంబోధనము. దీనికిచ్చలు సేమియు సంబంధములేదు. కాన ఇది కుండలికృత మైనది. ఇట్లే వైభవ్యములందు ననియొఱుంగవలయు.

క్కరములు; పెరియవి లఘువులు; [గున్.
గురులఘువులు మూడు గూడికొన గణముల

తా. దీర్ఘము లైనయచ్చులును; దీర్ఘములైన అచ్చులతోఁ
గూడినపాల్లులును, సంయుక్తాక్షరములకు (ఒక పాల్లుక్రింద
నొకపాల్లు-క్త, క్త్య, ప్ల, ఇట్లు కలసినయక్షరములకు) ముందున్న
యక్షరములును, న్, (క్ష) ల్, ర్, మొదలగు పాల్లుపాల్లుల
తోఁగూడిన ప్రాస్వాక్షరములును, అనుప్రాసరమునకు ముందున్న
ప్రాస్వాక్షరములును, గురువు లనబడును తక్కినవి (తలకట్టు,
గుడి, కొమ్మ, ఇట్లు వెనుడి మొదలగువానితోఁ గూడినపాల్లులు)
లఘువు లనబడును.

ఉదా.--- ఆ, కా, ర కము, చందము, వనమక్ష, వన
మల్, వత్తుర్; దుస్థము — క్రింద గీతలు గలవి గురువులు.
అ, క, క్క ఇవి లఘువులు.

ఇట్టి లఘువులు మూడుగాని, గురువులు మూడుగాని,
గురువులు లఘువులు కలసి మూడుగాని చేరినయెడల నదియొక
గణ మనబడును. గణములలోఁ గొన్ని యైదక్షరములు,
కొన్ని నాలుగక్షరములు, కొన్ని రెండక్షరములు, కొన్ని యొ
క్కటే యక్షరము గలవియై యున్నను, అవి యన్నియు నుప
గణము లనబడు. ప్రధానగణము లెనిమిది. వానికి మూడే
యక్షరములు గలవు గాని యెచ్చుతక్కువలు లేవు.

గురులఘువులకు గుఱుతులు.

క. గురువులకు సంజ్ఞ యొక్క
ట్లరయం డలక్రిందు వ్రాయునటలం జెలగుకొ

ధరపై లఘువులు వెలయున్

గరిమన్ నిడుగీటు వ్రాయుకరణి [ముకుందా].

తా. మనము తెనుగుభాషలో వ్రాయు ౧ (ఒకటి) అను సంఖ్యను ౨ ఇట్లు తిలక్రిందుగా వ్రాసితమేని యాగులుతు గురువును దెలుపును. 1 ఇట్లు పాతికవలె నిడుపుగీతి యొక్కటి గీచితమేని, యది లఘు వనంబడు. అనగా:

౧ ఈదిహ్నము గురువును దెలుపును }

1 ఈదిహ్నము లఘువును దెలుపును }

అని ముఖ్యాభిప్రాయము.

సమ (ప్రధాన) గణములు.

క. గురువులు మూడ డిక మగణము

పరగంగా నాదిగురువు * భగణం బయ్యెన్

ధర మధ్యగురువు జగణము

[సరసగుణా] యంత్యగురువునగణం బయ్యెన్.

క. నగణంబు మూడలఘువులు

యగణంబున కాదిలఘువు * [యమశనయనిభా]

రగణంబు మధ్యలఘువు నగు

తగణంబున కంత్యలఘువు * [దాక్షిణ్యనిధి]. 11

తా. సమగణములు మూడేసియక్షరములు గలవి యని ముందటిపద్యమునకుఁ జెప్పఁబడియె. అట్టిగణము లెఱుమిది.

1 మగణము=మూడు అక్షరములు గురువులుగాఁ గలది.

2. భగణము=ఆద్యక్షరము గురువుగాఁ గలది.

3. జగణము=మధ్యాక్షరము గురువు గాఁ గలది.

4. సగణము=అంత్యాక్షరము గురువు గాఁ గలది.

5. సగణము=మూఁడక్షరములు లఘువులు గాఁ గలది.

6. యగణము=అద్యక్షరము లఘువు గాఁ గలది.

7. రగణము=మధ్యాక్షరము లఘువు గాఁ గలది.

8. తగణము=అంత్యాక్షరము లఘువు గాఁ గలది.

మూఁడక్షరములగణములకుఁ దాహరణము.

అవ. ఇంక నీయేనిమిదిగణంబుల కుదాహరణంబులఁ జూపుచున్నాఁడు.—

క. మగణము శ్రీనాథా యన

భగణము కేశవ యనంగఁ బరికింపఁ దుది

జగణము ముకుందయనఁగా

సగణము వరదా యనంగఁ [సర్వజ్ఞనిధి]. 12

క. సగణము వరద యనంగ

జగతి మురారీ యనంగఁ జను యగణంబు

రగణంబు మాధవా యనఁ

దగణము దైత్యారి యనంగఁ [దామరసాక్షి].

మగణము=ఈ దా — శ్రీనాథా (అన్నియక్షరములుగురువులు)

భగణము=ఈ దా — కేశవ (మొదటియక్షరము గురువు).

జగణము=ఈ దా — ముకుంద (రెండవయక్షరము గురువు)

N. B. గున్నకు మంగుండు హ్రస్వము గురువని జ్ఞప్తికిఁ జెచ్చుకొనవలయు.

సగణము=ఉదా—వరదా (కడపటియత్తరము గురువు).

నగణము=ఉదా—వరద (మూడత్రరములు లఘువులు).

యగణము=ఉదా—మరారీ (మొదటియత్తరములఘువు).

రగణము=ఉదా—మాధవా (పడిమయత్తరము లఘువు).

తగణము=ఉదా—దైత్యారి (కడపటియత్తరము లఘువు).

ఈగణములను నులుపుగాఁ దెలిసికొనుటకై యాక్రింది చక్రమును జక్కఁగా గ్రహించుడు.

సంఖ్య	గణముల క్షేత్రము	గుణము.			ఉదా హరణము	లక్షణములు.
12		మొ	వ.	క.		
1.	మ	౦	౦	౦	శ్రీనాథా	అన్ని అక్షరములు గురువులు.
2.	భ	౦	1	1	కేశవ	కే=గు; క=ల; వ=ల.
3.	జ	1	౦	1	మకుంద	మ=ల; ను=గు; ద=ల.
4.	స	1	1	౦	వరదా	వ=ల; ర=ల; దా=గు.
5.	న	1	1	1	వరద	అన్ని అక్షరములు లఘు వులు.
6.	య	1	౦	౦	మరారీ	మ=ల; రా=గు; రీ=గు.
7.	ర	౦	౦	౦	మాధవా	మా=గు; ధ=ల; వా=గు.
8.	త	౦	1	1	దైత్యారి	దై=గు; త్యా=గు; రి=ల.

రెండక్షరముల గణములు.

క. లలమునకు రెండు లఘువులు

నల నొప్పుగ లఘువు గురువువగణం బయ్యెన్

గల మయ్యె గురువు లఘువును

[జలజాతౌ] గగ మనంగఁజను గురుయుగమున్.

తా. లల మనగా రెండులఘువులు గల గణము. లగ మనగా మొదటలఘువు, పిదప గురువును గల గణము. గల మనగా మొదట గురువు, పిదప లఘువును గల గణము. గగ మనగా రెండుగురువులు గల గణము.

గణము. గుణులు.

ఉదా.

వివరణము.

లల= 1 1

నర

లఘువు, లఘువు

లల=(ఐ) 1 ౨

కదా

లఘువు, గురు

గల=(హ) ౨ 1

కాదు

గురువు, లఘువు

గగ= ౨ ౨

కాదా

గురువు, గురువు

వీనిలో 1౧=లలమునకు వాగణమనియు, ౨ 1 = గలమునకు వాగణమనియు జేయుకేర్లు గలవు.

రెండక్షరములగణముల కుదాహరణము.

క. శౌరి యనిన వాగణం బగు

జేరి హరీ యనిన నుల్లసిల్లును వగణం

బారయఁ గృష్ణా యనినను

ధారుణి గగ మంద్రు లలముదా హరి యన్నన్.

పాగణము } = ఉదా — శౌరి (మొదటి యక్షరముగురువు).
 లేక, గలము }
 పగణము } = ఉదా — హరీ (కొదవటి యక్షరముగురువు).
 లేక; లగము }

గగము = ఉదా — కృష్ణ (రెండును గురువులు)

లలము = ఉదా — హరి (రెండును లఘువులు).

సం.	గణముల పేర్లు.	గుణులు.	ఉదాహ రణము.	లక్షణము.
1.	గలము	౦	శౌరి	శౌ = గు; రి = ల దీనికి పాగణ మని పేరు లలగు.
2.	లగము	౦	హరీ	హ = ల, రీ = గు. దీనికి పగణ మని పేరు లలగు.
3.	గగము	౦ ౦	కృష్ణ	కృ = గు ర్ముక్తాక్షరమునకు మింపక్షరము లనుక గురువు, ణ్ణ = గురువు.
4.	లలము		హరి	హరి = రెండును లఘువులు.

క. సగణమువయి గురు వ్రన్న్

సగ మగు లఘువున్న యెడల సల మగువరుసన్

సగణమువయి లఘు వ్రన్న్

దగ సల మగుఁ గంజహితసుధాకరనయనా].

తా. సగణసగణములకు లక్షణము దెలిసి మున్నదిగదా.

ల యెడలగా లఘువనియు, గ యెడలగా గురువనియుఁ దెలియవల

యు. నగణముమీఁద లఘు వున్నయెడల నలమనియు, నగణము
మీఁద గురువున్నయెడల సగమనియు, సగణముమీఁద లఘు
వున్నయెడల సల మనియుఁ జెప్పబడు.

నలము = | | | | = నాలుగులఘువులు = ఉదా — వికనము.

నగము = | | | ౮ = ల, ల, -౧, గ = ఉదా — జలధరా.

సలము = | | ౮ | = ల, ల, గ, ల = ఉదా — మనుజుండు.

ఇంద్రసూర్యచంద్రగణంబులు.

క. నల, నగ, సల, భ, ర, తలు నా

నలమిని నీయాఁగణము ♦ లింద్రగణంబుల్;

గల, నగణము లీరెండును

జలజాస్త్రగణంబు లయ్యె ♦ [జగదాధారా]. [ఉ

క. గల, నగణము లినుఁ; డింద్రుడు

నల, నగ, సల, భ, ర, త; లింక ♦ నగగ, నహ, సలా,

భల, భగురు, మలఘు, సవ, సహ,

తల, రల, సన, నలల, రగురు ♦ తగ, లిందుఁ [డజా].

సూర్యగణములు.

1. హగణము ౮ |

2. నగణము | | |

ఇంద్రగణములు.

1. నగ | | | ౮

4. భ ౮ | |

2. సల | | | |

5. ర ౮ | ౮

3. సల | | ౮ |

6. త ౮ ౮ |

చంద్రగణములు.

1. నగగ = 11100	8. సహ = 11001
2. నహ = 11101	9. తల = 0011
3. సలల = 11011	10. రల = 0101
4. భల = 0111	11. నవ = 11110
5. భగురు = 0110	12. నలల = 11111
6. మలఘు = 00001	13. రగ = 01000
7. సస = 11010	14. రగ = 00100

వీనికి వరుసగా నుదాహరణములు.

1. నగగ=వరమఁ డిచ్చుకొ	8. సహ=జలజాతాక్ష
2. నహ=వరమఁజెల్ల	9. తల=గోపాలుఁడు
3. సలల=తిలకించిన	10. రల=దేవదేవి
4. భల=రామునకు	11. నవ=వరదుఁడుదాకా
5. భగురు=రామునకుకొ	12. నలల=గురభినుత
6. మలఘు=నీలేకుండు	13. రగ=దేవదేవా
7. సస=హరిదాసునికొ	14. రగ=గోవిందుఁడా

క. గగణంబగు నేకగురువు

లగణంబగు నేకలఘువు, లాలిత మనఁగా

వగణ మగు లఘువు గురువును

హగణంబగు గురువులఘువు[హరిభక్తవరా].

తా. రెండుగురువులు గగ ననియు రెండులఘువులు లల మనియుఁ దెలియఁదగినది. (ఈపద్యములోని విషయము నుండి

వివరింపబడియున్నది. అయినను మరలఁ బ్రస్తావానుసారం
బుగ నిచ్చట వివరింపబడుచున్నది) ఒకగురువు 'గ' గణము
అనియు, ఒకలఘువు 'ల' గణమనియుఁ జెప్పబడును. రెండు
గురువులు 'గగ' మనబడును. రెండు లఘువులు 'లల' మనఁ
బడును. 'గా' 'లా' యని దీర్ఘములుగాఁ జెప్పినను రెండు
గురువులు, రెండులఘువులని యర్థము చేసికొవలెను. మొదటి
యక్షరము లఘువును రెండవయక్షరము గురువును నై యెడల
'వ' గణమనబడు. మొదటి యక్షరము గురువును, రెండవ
యక్షరము లఘువును నై యో 'హ' గణ మనబడును.

ఇది మలక్షణాసారం బనుభందశ్శాస్త్రంబునందు
గురులఘుగణస్వరూపనిరూపణం బనుసంజ్ఞా ప్రక
రణము.

అన. — ఇక వృత్తిగణప్రస్తారమును వృత్తిలక్షణంబులును
జెప్పుచున్నాఁడు. అందు మొదట సామాన్యంబుగఁ బ్రస్తార
లక్షణంబుఁ జెప్పుచున్నాఁడు. —

వృత్తిగణప్రస్తారము.

క. చాలుగను సర్వగురు లిడి

లాలితముగ గురువుక్రింద * లఘువు వెలపటక

ఓలి సమంబులు దాపలి

వ్రాలకు గురువులను నిల్పఁ * ప్రస్తారమగున్. 19

తా. ఎన్నవధందమునకుఁ బ్రస్తారము జేయవలయునో
 గురువులు నరుసగాఁ జెట్టుకొని యావరుసలో మొదటి
 గురువుక్రింద లఘువుం జెట్టుకొని; దాని ప్రక్కనున్న గురువుల
 క్రింద గురువులె పెట్టుకొనఁగా రెండుబంతు లేర్పడును గాన
 వారెండువరుసలో మొదటిగురువు ఎద్దియో దానిక్రిందఁ దిరుగ
 లఘువుం జెట్టికొని, వెలుపల నున్న గురువుల కిన్నింటికిని గురు
 వులని జెట్టి, దాపల నున్న లఘువుక్రింద గురువు పెట్టవలయు.
 ఇట్లేగూడుకొని, యీవరుసలో వైనను మొదటిగురువుక్రింద
 లఘువు పెట్టుకొని వెలుపల గురువుక్రింద గురువును లఘువు
 క్రింద లఘువును జెట్టుకొని దాపల నున్న లఘువులక్రింద గురు
 వులు పెట్టుకొనవలయును. ఈ ప్రకారము సర్వము లఘువు లగు
 పలుకును బ్రస్తరింపవలయు నని తాత్పర్యము.

అవ. గణలక్షణమునకు వివరణము చెప్పమన్నాఁడు—

క. ఎన్నవధందం బడిగిన

నన్నియ గురులిడుచు మఱిగఁజావ్వకమును దాఁ
 బన్నుచు లఘువులె తుదగా

నెన్నిక నిడ వృత్తసంఖ్యఁ యేర్పడవచ్చున్. 20

తా. ఎవ్వరైన ఎన్నవధందమును బ్రస్తరింపు నని యాడి
 గినవో, నన్నిగురువులు మాకు చెప్పిన “చాలుగను సర్వ
 గురువులు” అనుపద్యము ప్రకారము ప్రస్తరింపఁగా, మొదటిధం
 దమునకు రెండు, రెండవధందమునకు మూడు, మూడవ

10750

